

Laysa

Toneelspel in drie bedrijven

door

JAN KERKHOF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LAYSA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN KERKHOF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FLORIS - is een schriële tamelijk lange man van ongeveer 50 jaar, draagt een zwart pak en uilenbril, ziet er niet al te snugger uit.

FRANCINE - een alleenstaande vrouw van ook ongeveer 50, niet bepaald op haar mondje gevallen. Het is een vrouw met veel levenslust en een groot gevoel voor humor, ondanks een stil verdriet. Ze woont in een groot huis, en heeft daarom aan twee studenten, Nina en Harold, kamers verhuurd. Haar voorwaarden voor de verhuur waren, dat de studenten gewoon zouden deelnemen aan het huiselijk verkeer en haar ook wat zouden helpen om huis en tuin wat op orde te houden.

NINA - ongeveer 20 jaar. Vrolijk type, hartelijk, spontaan en vrijmoedig.

HAROLD - ongeveer 25 jaar. Rustig maar snel te beïnvloeden en soms wat sullig.

SJEIK Abdul Ali Ben Hakketak - forse Arabier 50+ arrogant en autoritair, grote snor evt. baard.

LAYSA - 20 jaar, slavinetje, onderdanig lijkend maar in werkelijkheid een intelligent persoontje dat de humor niet schuwt, is gesluierd en draagt 'n lang lichtkleurig gewaad, erg sexy.

LYDIA - 50 jaar, een rustige dame.

DECOR:

Het toneel stelt geen bijzondere eisen, indien mogelijk, is de aanwezigheid van drie deuren wel handig maar is niet noodzakelijk. De inrichting is geheel naar eigen keus. De meeste toeschouwers zien echter graag een mooi ingericht toneel. Maak het niet te modern.

EERSTE BEDRIJF

FLORIS (*staat in de deur, lange overjas aan, motorhelm in z'n handen*):

Mag ik binnenkomen?

FRANCINE (*zit te lezen, kijkt op -indien bril dragend schuift ze haar bril omhoog*): Dat is nu ook een vraag, je bent al binnen.

FLORIS: Ja maar eh ik bedoel eh...

FRANCINE: Ga zitten, jongen, en vertel me wat je op je lever hebt.

FLORIS: Ja kijk, ziet u, ik weet dat u alleen thuis bent en daarom heb ik al mijn moed bij elkaar geraapt, de stoute schoenen aangetrokken en het er op gewaagd.

FRANCINE (*kijkt naar de schoenen en zegt lachend*): Oh, zien stoute schoenen er zo uit, ik zie er niets stouts aan.

FLORIS: "Stoute schoenen" is bij wijze van spreken, het is een gezegde.

FRANCINE: Wat je zegt, vooruit, Floris, je hoeft niet zo formeel te doen. Zeg gewoon waar je voor komt en wat ik voor jou kan betekenen. Francine is altijd bereid om iemand te helpen die in de problemen zit, (*steekt haar vinger op*) tenminste, als het eerbaar en niet te moeilijk is.

FLORIS: Je wilt me dus echt helpen, Francine.

FRANCINE: Natuurlijk, jongen, vertel maar waar je mee zit en ik zal zien wat ik voor je kan doen, meer kan je toch niet van me verlangen.

FLORIS: Ja, maar het is eh nogal een delicate kwestie.

FRANCINE: Delicate kwestie? Bij Francine is er niks delicaat, gooi het er maar uit, stort je hart maar uit, maak er geen moordkuil van.

FLORIS: Dat is nu juist wat ik zo graag wil, mijn hart uitstorten bij jou, Francine, dat heb ik al zolang gewild maar ik weet niet goed hoe ik het moet zeggen, hoe ik moet beginnen.

FRANCINE: Begin gewoon bij het begin en zeg maar wat je op je lever hebt, en dan zien we wel of- en waar het schip strandt.

FLORIS: Ja maar eh, je begrijpt me niet, het gaat helemaal niet over een schip.

FRANCINE: Dat heb ik ook geen moment gedacht. Vertel me gewoon wat je van me wilt, want ik begin nu toch wel een beetje nieuwsgierig te worden.

FLORIS: Ik eh, ik geloof dat ik verliefd ben geworden.

FRANCINE: Je bent dus verliefd geworden. Nou, dat kan de beste overkomen, maar ik zie nog steeds niet hoe ik je kan helpen..

FLORIS: Ja maar eh, lieve Francine, ik ben op jou verliefd ge- worden

FRANCINE: Holala, lieve Francine? Jij verliefd op mij??? Wat heb ik nu aan m'n fiets hangen! Dat is geloof ik wel een probleem, jongen, dat

is een tijd geleden dat iemand zoiets tegen me gezegd heeft. Daar moet ik wel even van slikken.

FLORIS (*komt wat dichterbij*): Toch is het zo, lieve Francine, en ik meen het echt. Ik zal heel eerlijk zijn, ik ben al heel lang verliefd op jou maar ik heb het je nooit durven vertellen. Ik was bang...

FRANCINE: Waar was je bang voor? Dat ik je zou bijten toch zeker niet? Ik bijt echt niet zo vlug, hoor en ik hap ook niet zo snel. En verliefd worden, ach, ik weet geloof ik niet meer wat dat is.

FLORIS: Mag ik het je dan leren, Francine, je kent me toch nog wel, hè. Je hebt me toch al vaak genoeg gezien.

FRANCINE: Ja, ik heb jou dikwijls genoeg gezien maar ik kan niet zeggen dat je me ooit opgevallen bent tot nu toe..

FLORIS: Drie jaar lang ben ik hier elke dag langs jouw huis gereden om je te zien en ik was dolgelukkig als ik maar een glimp van je opving.

FRANCINE: Hoe is het mogelijk dat iemand dolgelukkig is als hij mij ziet en dat ik dat nooit gemerkt heb.

FLORIS: Je hebt zelfs een paar keer naar me gelachen, gisteren ook nog.

FRANCINE: Ik kan het me niet herinneren maar als jij het zegt, zal het wel zo zijn.

FLORIS: Ja, en daarom heb ik vandaag de moed bij elkaar geraapt om je op te zoeken en om te zeggen hoeveel ik van je houd.

FRANCINE: Omdat ik een paar keer naar je gelachen heb? Hoe is het mogelijk.

FLORIS (*krijgt meer moed*): Ik heb al gezegd dat ik allang verliefd op jou ben, eh eh, zou je eh mijn eh zou je verkering met mij willen, mijn meisje willen worden?

FRANCINE: Ik, jouw meisje worden, (*kijkt hem eens goed aan en begint onbedaarlijk te lachen*) meisje, zei je? Je bedoelt dat ik en jij... (*maakt gebaar Floris knikt heftig*) Nou, dat valt me nogal koud op m'n dak, dat komt nogal onverwacht, daar moet ik toch wel even over piekeren.

FLORIS: Mag ik hopen?

FRANCINE: Als je wilt, de wc is achter, loop maar door die deur dan zie je het vanzelf, er zit een plaatje op de deur. (*wijst*)

FLORIS (*verlegen stotterend*): Ik, ik bedoel eigenlijk of er voor mij hoop is dat jij m'n meisje wilt worden.

FRANCINE: Hopen, dat mag altijd want hoop doet leven maar.. FLORIS (*blij enthousiast*): Dus je ziet wel wat in me, je wilt m'n meisje misschien toch worden?

FRANCINE: Niet zo hard van stapel lopen, jongen. Zoals ik al zei, moet ik er toch nog wel eventjes over nadenken. Ik zeg geen ja en geen nee.

FLORIS: Dus ik mag nog eens terugkomen als je er over nagedacht hebt.

FRANCINE: Je komt maar gerust hoor.

FLORIS (*komt weer wat dichterbij en steekt z'n hand uit*): Foris is mijn voornaam, maar iedereen noemt me Floor.

FRANCINE (*geeft hem een hand*): Goh, da's toevallig, Floor, zo heette vroeger onze kater ook. Eerst hadden we er een die heette Karel, die was naar Karel de Stoute genoemd, maar Floor vond ik veel leuker. Floor klinkt zo stoer en mannelijk.

FLORIS: Maar ik ben geen kater, Francine.

FRANCINE: Vertel mij wat, maar je bent toch wel stoer en mannelijk ?

FLORIS (*kijkt Francine verliefd aan*): Eh ja, dat wel. Wat ben je mooi, Francine. (*geeft Francine een hand en wil haar hand kussen, Francine heeft daar niet op gerekend, schrikt en trekt haar hand terug, waardoor Floris zijn evenwicht verliest en valt*)

FRANCINE: Wat krijgen we nou?

FLORIS (*zit op z'n knieën*): Ik geloof dat ik ben gevallen.

FRANCINE (*lachend*): Je meent het. (*Floris wil opstaan en schiet met z'n hoofd in een staande schemerlamp, de lamp schijnt op een of andere manier vast te blijven zitten en Floris doet verwoede pogingen om zich van de lamp te bevrijden wat maar niet lukt, Francine helpt hem om zich van de lamp te ontdoen*) Dat krijg je er nu van als je in m'n hand wilt bijten, ik bijt jou toch ook niet.

FLORIS (*nu weer enigszins hersteld*): Maar ik wilde je de hand kussen, lieve schat.

FRANCINE: O nou sorry, ik kan er ook niets aan doen dat ik dat nog nooit meegemaakt heb. Ik dacht echt dat je wou bijten en ik word niet graag in m'n hand gebeten. Ik ben vroeger eens door een hond gebeten en daar heb ik weken mee rondgelopen.

FLORIS: Maar zoals ik zei, ik wilde je hand kussen, ik wilde jou m'n genegenheid tonen, je laten merken dat ik veel van je hou.

FRANCINE: Oh, dat overleef ik ook wel, maar ik houd niet zo van al dat gekus.

FLORIS: Ben je nu boos op me, Francine, omdat ik je hand wilde kussen.

FRANCINE: Nee, Floor, om mij boos te krijgen, moet er wel iets meer gebeuren, maar ik kan je wel vertellen dat er niet om me te lachen valt. Ik laat niet over me lopen.

FLORIS: Ik houd wel van een vrouw met pit die haar mannetje staat, die weet wat ze wil. Dus ik mag nog eens terugkomen?

FRANCINE: Als je belooft dat je niet meer van die flauwe geintjes uithaalt.

FLORIS: Je bedoelt je hand kussen? Nee, dat zal ik niet meer doen de volgende keer. (*ziet dan een foto op de vloer liggen die naar beneden is gevallen toen hij in de lampenkap terecht kwam, hij raapt de foto op kijkt ernaar*) Is dit een foto van jou toen je een baby was? (*Op de foto is een pasgeboren baby te zien*)

FRANCINE: Nee, dat is mijn dochtertje.

FLORIS (*heel verwonderd*): Je dochtertje! Ik wist niet eh ik bedoel ben je...

FRANCINE: Nee, ik ben niet getrouwd, ook niet getrouwd geweest.

FLORIS: Maar maar een baby eh...

FRANCINE: Vind je dat een probleem dat ik een dochter heb.

FLORIS: Oh, in het geheel niet maar dat had ik niet verwacht, zie je, eh heb je daarom misschien liever dat ik je niet meer opzoek eh ik bedoel...

FRANCINE: Ach Floris, jij kunt er toch niets aan veranderen en als je graag hier komt, kom je maar gerust. (*heeft foto nog in de hand*) Dat van mijn dochtertje is een lang verhaal wat ik je misschien nog wel eens zal vertellen.

FLORIS: Ik wil het graag horen.

FRANCINE: Later misschien. (*peinzend*) Ik woonde hier alleen en om me niet al te eenzaam te voelen, heb ik wat jongelui in huis genomen. Behalve dat het me wat meer financiële armslag geeft, zorgt het ook voor wat leven in huis.

FLORIS: Je bedoelt Harold en Nina.

FRANCINE: Inderdaad, het zijn nog bijna kinderen maar ze zorgen wel dat ik me een stuk minder eenzaam voel.

FLORIS: Ik zal nu maar gaan, de eerste kennismaking is me best bevallen. Het geeft me de moed om nog eens terug te komen als dat inderdaad mag.

FRANCINE: Hoe ben je eigenlijk hier gekomen, met de fiets?

FLORIS: Nee, met de motor, ik heb een oude antieke motor uit de jaren vijftig. Het opknappen en berijden van klassieke motoren is mijn grote hobby, al mijn vrije tijd besteed ik daar aan. Misschien dat we samen eens een ritje kunnen maken als je er zin in hebt..

FRANCINE (*lacht*): Wij samen op de motor? (*proest het uit*) Dan hebben de mensen hier in het dorp weer iets waar ze weken over kunnen roddelen.

FLORIS: Het lijkt mij het einde, Francine...

FRANCINE: Dat de mensen over ons roddelen, nou geef mijn portie maar aan fikkie, dat doen ze nu al genoeg nu ik twee jongelui hier in huis heb, ik als vrouw alleen.

FLORIS: Nee, ik bedoel wij samen op de motor, dat lijkt mij het einde, daar heb ik al jaren van gedroomd. Oh, je moest eens weten, maar ja als je bang bent dat erover geroddeld wordt...

FRANCINE: Ik bang voor roddels? O nee, Floris, daar trek ik me helemaal niets meer van aan, wie weet vraag ik je wel eens voor een ritje.

FLORIS: Dat zou ik fantastisch vinden, en dan samen ergens intiem gaan eten, wij met z'n tweeën.

FRANCINE: Je maakt me lekker, *(schudt dan haar hoofd)* maar ik moet er eerst nog eens rustig over nadenken.

FLORIS: Dat is goed, Francine, dan ga ik nu maar en kom ik binnenkort nog wel eens binnenwippen. *(geeft Francine een hand)* Dag, lieve Francine, tot ziens.

FRANCINE: Dag, Floris. *(Floris gaat af en Francine kijkt hem lachend na)* Tjonge jonge, die wil mijn vrijer worden. Wat zei hij ook alweer? O ja, ik kom nog wel eens binnenwippen. *(schudt haar hoofd en kijkt peinzend voor zich uit)* Nou ik ben benieuwd, hij lijkt me wel niet de aller snuggerste, maar het is toch in ieder geval een vent met gevoel. Als ik deze kans niet grijp blijf ik misschien wel voor altijd alleen, dus moet ik er nog maar eens goed over nadenken. Het is leuk dat hij motorrijdt, samen op de motor met mooi weer. *(heeft al die tijd met de foto in haar hand gezeten en zet deze nu weg)* Hoe vind jij hem, meisje?

HAROLD *(op, heeft een krant in z'n handen, tikt Francien op haar schouder)*: Ik heb de krant voor je meegebracht, moet je kijken wat hier staat, Francine. *(leest)*

HAREMBEWAKERS GEZOCHT, Sjeik Abdul Ali Ben Hakketak is op zoek naar betrouwbare harembewakers. Kandidaten moeten van het mannelijke geslacht zijn, niet jonger dan 25 jaar en een minimale lengte hebben van 1.80 mtr. Onaantrekkelijke mannen genieten de voorkeur. Een assistente van Sjeik Abdul Ali Ben Hakketak heeft informatie ingewonnen bij de burgerlijke stand van onze gemeente en zal aan de hand van die gegevens de in aanmerking komende kandidaten bezoeken. De kandidaten moeten bereid zijn om naar Koeweit te emigreren, waar ze worden opgeleid tot volwaardige harembewakers. De beloning zal vorstelrijk zijn.

Wat denk je daarvan, Francine?

FRANCIEN (*lachend*): Dat lijkt me net iets voor jou, Harold, je hebt de juiste lengte en leeftijd en je bent nu niet bepaald moeders mooiste.

HAROLD: Nou dank je wel, Francine, dat mag jij zeggen maar eerlijk gezegd lijkt het mij wel wat. Die vorstelijke beloning spreekt me wel aan en dan de hele dag tussen mooie meisjes. (*wrijft zich verlekkerd in de handen*)

FRANCIEN: Waar je alleen maar naar mag kijken want aankomen is er niet bij, denk daar wel aan, jochie. Hoe noemt men zo'n harembewaker of haremwachter ook al weer, die hebben een speciale naam. (*neemt encyclopedie uit boekenkast en bladert daarin*)

HAROLD: Weet ik veel, men mag me noemen zoals men wil. Ik vind het allang goed als ik tussen die mooie haremdames zit, voor mijn part noemen ze me Henkie.

FRANCIEN: Maar voordat jij in de buurt van zo'n harem komt word je ontmant. Zo'n Sjeik wil niet het risico lopen dat een harembewaker met z'n meisjes gaat flikflooiën.

HAROLD: O, maar daar laat ik me niet door afschrikken, ik zal die Sjeik Abdul eh dingies wel eens even wat in z'n Koeweitse flaporen fluisteren, dan wordt hij zo mak als een lammetje.

FRANCIEN: Je gaat je gang maar en als jij zo gek bent om naar Koeweit te verhuizen, om daar met alle risico's van dien op een stelletje haremdames te gaan passen, moet jij dat natuurlijk zelf weten, je bent oud en wijs genoeg geworden. Nou ja in ieder geval oud genoeg.

HAROLD: Jij vindt het dus niet wijs van me.

FRANCINE (*met boek voor zich*): Nee! Luister. Haremwachter, harembewaker, ja hier heb ik het! EUNUCH.

HAROLD: Eunuch, okee dan noemen ze me eunuch, mij best als ze me verder m'n gang maar laten gaan.

FRANCINE: Luister nou eens, eigenwijs stukje student, dat je daar bent. (*leest*) Eunuch; man die geheel of gedeeltelijk van zijn geslachtsklieren beroofd is. In het oosten van oudsher in dienst als harembewakers.

HAROLD: Van oudsher ja, maar tegenwoordig bestaat zoiets natuurlijk niet meer. Als die Arabische assistente van Sjeik, hoe heet hij ook alweer eh Abdul dingies hier komt, dan mag ze me hebben.

FRANCINE: Nou in ieder geval zou ik als ik jou was het risico niet nemen, je bent voor je leven getekend en hoe moet het dan met je studie?

HAROLD: Tut tut tut, maak je nu maar niet zo druk, ik weet best wat ik doe, het zal zo'n vaart niet lopen. Ik pas echt wel op hoor, dat risico durf ik wel aan en wat mijn studie betreft, past het precies in m'n straatje, het bestuderen van andere culturen. *(slaat lachend zijn arm om haar schouder)* Maar ik vind het wel fideel van je dat je zo bezorgd voor me bent, hoor, Francine..

FRANCINE: Maar alle gekheid op een stokje, Harold, je meent dit toch niet serieus, neem ik aan. Je bent bijna als een broer voor me, als jij weg gaat, blijf ik hier alleen met Nina achter.

HAROLD: Ik meen het werkelijk serieus, Francine, zo'n kans krijg ik waarschijnlijk nooit meer. Je kunt ervan op aan dat ik je ieder jaar met kerstmis een kaartje stuur, dat belooft ik je.

FRANCINE: Och, gekkerd...

HAROLD: Waar liep jij trouwens over te piekeren toen ik binnenkwam. Je was zo in gedachten verzonken dat je mij niet eens opmerkte voordat ik vlak bij je stond en je op je schouder tikte.

FRANCINE: Ik piekerde toen in ieder geval niet over jou en verder zal ik je niet aan je neus hangen wat mij bezighoudt, bemoei jij je maar met je eigen zaken.

HAROLD: Dat doe ik ook wel hoor, Francine, en daarom ben ik hier. Je moet me even komen helpen, ik ben bezig met een kastje ophangen en jij moet me even vertellen waar ik het ding het beste kan plaatsen, het duurt maar even.

FRANCINE: Nou vooruit dan maar, als je belooft dat je goed uit zult kijken en dat je je niet zomaar naar Koeweit laat lokken.

HAROLD: Ik zal goed uitkijken en als die Sjeik moeilijk gaat doen, kom ik weer meteen bij jou terug, goed? *(gaan samen af)*

FLORIS *(op, heeft nu motorhelm op, kijkt zoekend rond)*: Niemand hier, waar zou ik toch mijn motorhandschoenen hebben gelaten, o als Francine toch maar wat in me ziet, wat zou dat zijn met die baby. Afijn, het zijn mijn zaken niet, waar zou ze zijn. *(vindt dan z'n handschoenen en loopt naar de deur en komt in de deuropening Nina tegen)*

NINA: Aha meneer Floris, wat zoekt u hier?

FLORIS: Handschoenen, motorhandschoenen.

NINA: Wij verkopen geen handschoenen, Floris.

FLORIS: Dat weet ik, Nina, maar ik was mijn motorhandschoenen vergeten, ik had ze hier laten liggen.

NINA: Je bent dus al eerder hier geweest, vandaag?

FLORIS: Ja, meisje, en ik heb met Francine gesproken.

NINA: Oh, en toen je wegging, ben je je handschoenen vergeten, nou ja zoiets kan gebeuren nietwaar?

FLORIS (*stottert*): Ja... Eh Nina, nu jij eh toch hier bent, wil jij eh zou jij me, tussen haakjes, willen helpen?

NINA (*lachend*): Hè? Wat? Ik jou tussen haakjes helpen, hoe moet ik jou nu tussen haakjes helpen?

FLORIS: Doe niet zo flauw, Nina, je weet best wat ik bedoel. Ik zit met een probleem en jij zou me misschien kunnen helpen, tenminste, als je dat wilt.

NINA: Nou dat ligt er natuurlijk maar net aan waarmee ik je zou moeten helpen.

FLORIS: Het zit zo eh... hoe moet ik het zeggen?

NINA: Tja, dat weet ik dus ook niet, maar je zou eens kunnen beginnen met te zeggen waar het over gaat.

FLORIS: Het gaat over Francine. Eh eh. Ik ben eh, ik wil ik kan misschien heel misschien ooit nog eens als eh...

NINA: Nou nou het schijnt nogal moeilijk te zijn en zo komen we ook niet verder, ik weet nog niks, wat is er eigenlijk met Francine aan de hand?

FLORIS (*dan flapt hij het er opeens uit*): Ik ben verliefd op Francine.

NINA (*heel nuchter staat met haar handen in haar zij*): Jij bent verliefd op Francine. Nou en is dat alles? Er zijn zoveel mensen verliefd op elkaar, daar hoef je toch niet zo geheimzinnig over te doen, dat is toch helemaal geen bijzonderheid waar veel drukte over gemaakt moet worden.

FLORIS: Voor jou misschien niet maar voor mij wel. Ik ben nogal verlegen, zie je. Bovendien is Francine het eerste meisje waar ik verliefd op ben geworden.

NINA (*schamper*): Is Francine het eerste meisje waar jij verliefd op bent geworden, en wanneer is dat dan wel niet gebeurd?

FLORIS: Toen ik haar de eerste keer zag, nu ongeveer 5 jaar geleden en het is steeds heviger geworden, maar ik heb het haar nooit durven zeggen.

NINA: Vijf jaar geleden was jij al verliefd op Francine en het is nog steeds heviger geworden? Nou, dan moet dat nu toch wel verschrikkelijk hevig zijn en Francine weet nog van niets zeker?

FLORIS: Vandaag heb ik het hoge woord eruit gegooid en heb ik het tegen haar gezegd, maar Francine weet nog niet of ze me wel wil hebben.

NINA: Tja. (*bekijkt Floris van onder tot boven*) Dat kan ik me ook wel voorstellen. En wat moet ik dan eigenlijk doen?

FLOOR: Zou jij willen helpen om Francine verliefd op mij te laten worden?

NINA (*bekijkt Floris nogmaals van onder tot boven zegt dan spottend*):
Ik helpen, om Francine verliefd op jou te laten worden, nou dat zal een hele toer worden.

FLOOR (*enthousiast*): Dus je wilt het doen, Nina, je wilt ervoor zorgen dat Francine eh verliefd op mij wordt.

NINA: Of ik daarvoor kan zorgen, weet ik natuurlijk niet, maar ja, ik heb vandaag m'n goede daad nog niet verricht. Het is ook nog tamelijk vroeg en ook al zal het een hele toer worden, zoals ik zei, ik zal m'n best doen om Francine naar jou te laten verlangen. Ik zal jou flink ophemelen en haar goed lekker zien te maken misschien hapt ze dan wel.

FLORIS: Oh Nina, je bent een engel. (*vliegt haar om haar nek en kust haar meermalen op haar wang*)

NINA: Tjonge jonge wat een vuur, en dat noemt zich verlegen. (*veegt met haar mouw haar gezicht af*) Je liefde is wel tamelijk vochtig, Floris, er staat Francine wel wat te wachten.

FLORIS: Je zult er geen spijt van hebben, Nina, ik zal je eeuwig dankbaar zijn.

NINA: Eeuwig? Dat is erg lang hoor, Floris.

FLORIS: En als het wat wordt tussen Francine en mij, mag jij getuige zijn bij ons huwelijk.

NINA: Nou, dan mogen jullie wel opschieten anders is trouwen niet meer de moeite waard. Maar als jullie trouwen, wil ik daarvan graag getuige zijn, daar kan je van op aan.

FLORIS: Dat is dan afgesproken. Dan ga ik nu maar en nog bedankt hoor, Nina. (*Floris af*)

NINA: Dat wordt lachen, maar ja je weet maar nooit, er is geen potje zo scheef of er past wel een dekseltje op. Voor Francine is het wellicht heel goed, heeft ze misschien wat minder tijd om te piekeren. (*loopt naar een ander vertrek en laat de deur open*)

FRANCINE (*op*): Ziezo, die kan ook weer vooruit, maar hij heeft me wel laten schrikken zeg. Stel je voor, Harold als harem- bewaker naar Koeweit, het was net alsof ik een hijs voor m'n kop kreeg.

NINA (*steekt haar hoofd door de deur*): Van wie kreeg jij een hijs voor je kop, Francine? Van Floris toch zeker niet?

FRANCINE: Floris? Hoezo Floris? Wat weet jij van Floris?

NINA: Een heleboel, dat hij verliefd op jou is en dat hij tot nog toe te verlegen was om je dat te zeggen, en dat hij vandaag het hoge woord eruit gegooit heeft en nu weet jij weer niet of je hem wel wilt.

FRANCINE: Nina, je spreekt wartaal, heb je soms een klap van de molenwiek gehad of heb je misschien een stickie gerookt?

NINA: Ik heb geen stickie gerookt en ook geen klap van een molenwiek gehad, maar jij hebt wel de hoofdprijs in de liefdesloterij getrokken. Die Floris is smoorverliefd op jou, al heel lang, al minstens vijf jaar....

FRANCINE: Dat zal jij weten.

NINA: Ik weet dat want hij heeft het me zelf verteld en als ik jou was, zou ik eieren voor m'n geld kiezen want op jouw leeftijd zijn de kansen al niet meer zo voor de hand liggend. Die Floris zit er beslist warmpjes bij, hij heeft een goede baan, hij is ambtenaar bij de gemeente. Francine, meid, je zit gebakken met zo'n man..

FRANCINE: Wanneer heb jij Floris dan gesproken?

NINA: Nog geen tien minuten geleden hier in dit vertrek.

FRANCINE: Was hij alweer hier, wat kwam hij nu doen?

NINA: Hij was z'n handschoenen vergeten. Hij wilde net weer weggaan toen ik binnenkwam en hij heeft me gevraagd of ik hem wil helpen.

FRANCINE: Met z'n handschoenen zoeken zeker?

NINA: Nee nee, (*geheimzinnig*) heel iets anders, eigenlijk is het geheim maar misschien is het beter dat het geen geheim blijft.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto